

WIERSZE UCZESTNIKÓW
VII edycji
Powiatowego Konkursu Literackiego
„Mój świat - wieś jaką znam”

Młodzieżowy
Dom Kultury

Puławy, czerwiec 2016

Młodzieżowy Dom Kultury w Puławach

24-100 Puławy, ul. Sieroszewskiego 4

tel./fax (81) 886 49 65

mdk-pulawy@o2.pl

http://www.mdk.pulawy.pl

Puławy dn. 13.06.2016 r.

Protokół

Zebrania komisji VII edycji Powiatowego Konkursu Literackiego „Mój świat - wieś jaką znam”

Komisja w składzie: Marzena Romańczuk; Katarzyna Grudzień; Anna Filipiak; Zbigniew Kozak po przeczytaniu 98 wierszy uczniów z większości szkół puławskich oraz Góry Puławskiej, Końskowoli, Klementowic, Nałęczowa i Żyrzyna postanowiła przyznać nagrody i wyróżnienia.

NAGRODA

Natalia Micek - I LO im ks. A.J.Czartoryskiego w Puławach - uczennica pani Beaty Smolarek

Julia Ogonowska - PG nr 4 w Puławach - uczennica pani Agnieszki Wójcickiej

Julia Książek - PG nr 2 w Puławach - uczennica pani Igi Sieprawskiej

Sara Eciak - Niepubliczne Gimnazjum przy ZSA w Klementowicach - uczennica pani Jadwigi Pietrzak

Adrianna Owczarz - Gimnazjum przy ZS w Końskowoli - uczennica pani Elżbiety Owczarz

Lena Kryczka - Gimnazjum w Górze Puławskiej - uczennica pani Iwony Kowalik

Anna Konieczna - SP nr 3 w Puławach - uczennica pani Anity Jurkowskiej

Aleksander Amanowicz - SP w Górze Puławskiej - uczeń pani Bożeny Kozy

Julia Leszczewska - SP nr 6 - uczennica pani Beaty Węglińskiej - Stowik

WYRÓŻNIENIE

Alicja Tyszczyk - Niepubliczne Gimnazjum przy I LO im ks. A.J.Czartoryskiego w Puławach - uczennica pani Renaty Miłośz

Wiktor Szulowski - SP w Górze Puławskiej - uczeń pani Katarzyny Kucharskiej - Skrzyńskiej

Kamil Walaszczyk - SP nr 10 - uczeń pani Małgorzaty Stefanyszyn

Karolina Wiśniewska - SP w Żyrzynie - uczennica pani Aureli Niedbały

Podpisy Komisji:

1. Marzena Romańczuk
2. Katarzyna Grudzień
3. Anna Filipiak
4. Zbigniewa Kozak

Ziemska Flauta

Spokój
Nieprzerwana niczym cisza
Szum egzystencji złał się
z szmerem liści
Ławka
Odpocznij na niej
Przyjrzyj się milczeniu
Ziemska flauta
Martwość, bezgłos
Jest tylko jedno
miejsce
Gdzie ziemia przemienia się w morze,
które ciszą wielce dostojną
uwalnia marzenia
Gdzie drzewo obsypane kwieciami
szlachetnieje
W małej ojczyźnie możesz
pozostać bez maski
ubrać
możesz być zupełnie nagi
kruchy, słaby
lekki
Dać się ponieść podmuchom
wiosny i kolejom losu
Jest tylko jedno takie miejsce
ziemska arkadia
Wolności ojczyzna
tak mała
wątpliwa
wieś
wśród bezdroży

Micek Natalia, lat 16

I Liceum Ogólnokształcące im. ks. A. J. Czartoryskiego w Puławach

Opiekun: Beata Smolarek

Małe codzienności

Mój świat. Buziak na dzień dobry, cześć na do widzenia.
Poranna kawa.
5 słów o tym jakie się ma plany na dzisiejszy dzień.
Wyjście w pośpiechu, żeby zdążyć na autobus,
bo znowu wstało się 5 minut za późno.
Przesiadka do tramwaju, dzikie tłumy na ulicach.
Ludzie z twarzą w telefonach, bo to takie dzisiejsze.
Pan rozdający ulotki od niechcenia i starsza kobieta
sprzedająca konwalie
jako "dzwoneczki szczęścia".
8 godzin w pracy, albo 6 na uczelni.
"Hej" od ludzi, których ledwo się kojarzy.
Spacer po mieście z kubkiem kawy w ręku.
Wiosenny deszcz ni stąd, ni zowąd.
Manekiny patrzące z wyrzutem z wystawy.
Powrót do swoich czterech ścian i 5 słów o tym, co się dziś
wydarzyło.
Mój świat, moje małe codzienności.
Buziak na dzień dobry, cześć na do widzenia.

Krygier Gabriela , lat 19

I Liceum Ogólnokształcące im. ks. A. J. Czartoryskiego w Puławach

***

Tu czas się zatrzymał
Życie zwolniło tempo
Tu jakoby ciszej
łatwiej usłyszeć śpiew skowronka
łatwiej się uśmiechać
kiedy przystajesz z ludźmi
powracającymi od swych
codziennych obowiązków.

Chcesz odetchnąć,
zatonąć w oceanie zieli
Nie liczyć czasu,
bo podobno niepotrzebny
nam do szczęścia.

Pać Katarzyna, lat 19

Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 2 im F. D. Kniaźnina w Puławach

***

Mój świat
Jest gdzieś na Lubelszczyźnie
Taka okolica
Która swoim urokiem
oczy me zachwyca

Zapach siana czuć wokół
Dzieci bawią się wesoło
Nieraz z daleka ktoś tu wpada
Swojską kuchnią się zajada

Bo na wsi i biedę i radość
Dzieli się za darmo
Możesz tu odpocząć
Nawet życie z kimś rozpocząć

Na pewno pamięć
będzie w sercu trwać
Bez huków hałasów
Wokół kwitnących łąk i lasów

Ja mam ten zaszczyt
Prowadzić tu życie
Żyć tak pragnę
Bo żyję jak kwiat
Kwitnę...

Kaniowska Angelika, lat 17

**Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 1 im. Komisji Edukacji Narodowej
w Puławach**

Opiekun: Lidia Sołtys

WZNIEŚĆ PONAD.....

We wsi praca aż po zmrok
We wsi trudem jeden krok
We wsi słońce pośród łąk
We wsi...

Stoimy dumnie
Patrząc na ziemię wiekową
Dzielo pokoleń
Fragment wydarty z rąk natury
Nasza chluba
Użyźniana rękami ojców i synów

Gajo
Wyrwaliśmy się z twych borów
By SAMEMU dać początek dziełu stworzenia
Wnosimy SWÓJ kopiec nad twój piedestał
Dajemy początek nowym gatunkom
Nie przekonasz NAS błahym promieniem światła
Nie zatrwożysz NAS swym krzykiem z niebios
Nie zagłuszysz NASZYCH ambicji
Nie zatrzymasz NASZEJ kolonizacji

Na wsi słysząc głośny gwar
Na wsi widać ognisk żar
Na wsi nastał zabaw czar
Na wsi...

Wszyscy razem
Młodzi wspólnie ze starymi
Jednym tchem
Gdyby ruszeni tą samą myślą
Chwiejnym krokiem
Dzięki płodności winnych latości

Dionizosie

Marne twe libacje ateńskie

Gdy nie znasz wysiłku powołania do życia

Ty któryś karmił nas uczuciem szczęścia

Uklęknij przed nowym zdobywcą krzewu

Nie rozlejemy MY trunków już na twą cześć

Nie zgłębisz NAS nie znający działania

Nie zabierzesz NAM tronu Damaszku

Nie strącisz z głów NASZYCH wawrzynu

Wsi mądrości dobrze znana

Wsi mądrości powagą brana

Wsi mądrości łatwą mawiana

Wsi mądrości...

Matko rozumu

Z ciebie pomysłów pierwocina

Źródło prawa

Dogmaty noszone w słowie i myśli

Dawco talentów

Maestria geniuszu wpojona od kolebki

Ateno

Ty któraś uczyła rzemiosła

NASZ kunszt przyćmił tve zdolności

Twoim dziełem zdeprimowaliśmy bogów

Teraz MY władamy drzewem oliwnym

Nie pójdziemy za radą twych fałszywych wieszczu

Nie ujmiesz NAM złotych myśli ludowych

Nie skradniesz NAM protektoratu nad wiedzą

Nie ustąpimy pierzchliwemu dziewczęciu

Usłyszcie wołanie

Z pustki wyłoniła się ciemna masa

Stali dumnie musząc kłaniać się gruntem
Obłąkani herosi rzućeni w tułaczkę
Pokonali swe słabości
A Jej ogień zatrwożył ciemność
W zuchwałości wznieśli się ponad gigantów

Kiedyś byliście wielkimi istotami
Trzymaliście nas kajdanami przy ziemi
Teraz jesteście tylko zbędnością
Zabawkami naśladowującymi życie

Jesteśmy Architektami nowego porządku
NASZYM pomnikiem jest cała planeta
Niebiańskie ciała rozprysły
Jesteśmy BOGAMI nowej ery

Jacek Kwaśny, lat 17
Zespół Szkół Technicznych w Puławach
Opiekun: Monika Nobis

Wieś, którą znam

Wieś nam spokój ducha daje,
Swego piękna nie udaje,
Śpiewu ptaków tu każdy słucha,
Bo miłe to dźwięki dla ucha.
Zdrowe życie wieś gwarantuje,
Czyste powietrze oferuje.
Tutaj wolno czas upływa,
Czasem zdaje się, że nie ubywa.
Tu mieszkańcy są wspaniali,
Każdy z nich wioską swą się chwali.

Cieszko Paulina, lat 15

Gimnazjum im. ks. J. Twardowskiego w Górze Puławskiej
Opiekun: Iwona Kowalik

Moja wieś

Wiosną pola pokrywają się piękną, soczystą zielenią,
bielą kwitnących truskawek.
Latem pojawia się pszeniczna żółć zbóż
inna, słoneczna,
żółć kwitnących słoneczników.
Jesienią pola pokrywają się brązem.
Zimą piękną bielą śniegu.
Słychać szczekanie psów, miauczenie kotów,
pianie kogutów
niesamowity śpiew ptaków.

Makuch Dominika, lat 15

Gimnazjum im. ks. J. Twardowskiego w Górze Puławskiej
Opiekun: Iwona Kowalik

Wieś to miejsce, jakie znam

Wieś to miejsce dla mnie znane
Piękne, gwarne i lubiane
Kogut budzi mnie o świcie
Tak zaczynam rano życie.
Ptaki rano już śpiewają
Swą muzyką zachwycają
Kury, gęsi, kaczki również koncert dają
Że wszyscy już nieraz tego dosyć mają
Gdy listonosz idzie, psy głośno szczekają
I tym głośnym szczekaniem wszystko zagłuszają
Kota można ujrzeć na dachu, na płocie
A czasami i świnkę, co tarza się w błocie
Nie podchodźcie nigdy blisko do żrebaka,
Bo gdy się rozbryka, może dać kopniaka
Indyka i koguta omijać z daleka
Bo kto na czerwono, ten później ucieka
Tu ptaki z ciepłych krajów zawsze przylatują,
znajdują miejsca i gniazda budują
Na polach zawsze dużo jest roboty
Każdego dnia nawet i w soboty
W ogródkach kwiatowych tak jest kolorowo
Gdy popatrzę, to robi mi się wesoło
I pszczoły nawet tutaj przylatują
Podkradają pyłek i miód produkują
Już późno w nocy gdy jestem na dworze,
Jeszcze niektóre zwierzęta słyhać jest w oborze
Daleko gdzieś nad stawem żaby głośno kumkają
O tej porze właśnie koncert zaczynają
Świerszcze na tąkach swój występ mają
Słyszę je przez okno i mnie usypiają
Wieś jest miejscem, które znam,
Bardzo lubię i kocham.

Krzyżak Natalia, lat 15

Gimnazjum im. ks. J. Twardowskiego w Górze Puławskiej

Opiekun: Iwona Kowalik

Wieś, którą pamiętam...

Te łąny zbóż, te pola zielone,
Na których zboże dojrzewa złociste
Kwiatami w lecie całe ozdobione
W zimie przykryte śniegiem srebrzystym.
Na skraju wioski stoi krzyż gdzieś w polu,
Który wędrowcy idąc, pozdrawiali
Przy krzyżu brzozy, jakby otaczały
swoimi liśćmi – od świata odgradzały
Pochyłe chaty, dach pokryty strzechą
Przy chacie ławka – chwila odpoczynku
Piękne wspomnienia dziś się zacierają,
Lecz opowieści wciąż powracają.
Dzisiaj już na wsi inne tętni życie
Traktor na polu wyręcza rolnika
Dziś już nie trzeba zrywać się o świcie
Trud ludzkiej pracy powoli zanika.
Lecz chociaż wszystko ciągle się zmienia,
Ten wiejski klimat odchodzi w niepamięć
Są jeszcze miejsca, gdzie polska ziemia
Pachnie miłością i szczerym oddaniem.
Kiedy Ci ciasno, masz dość tempa życia
Na twoich barkach spoczywa zbyt wiele
Porzuć na trochę cały ten bagaż
Zostaw wiadomość- „WRACAM w NIEDZIELĘ.”

Kryczka Lena, lat 15

Gimnazjum im. ks. J. Twardowskiego w Górze Puławskiej

Opiekun: Iwona Kowalik

***

Wstaję rano z kurami,
Obmywam nogi o złotej rosie
Wracam się do krążganku
I owijam stopy onucami.
Wkładam nogi w kalosze
i na pole się wynoszę.
Idę konia wypuścić ze stajni,
Zabieram kankę, by wołkę wydoić,
Sagan, by jajka od kur zebrać,
I dzigankę, by se przyświecić.
A to konisko wlaźło na rżysko,
komary zjadły ,przepadło wszystko.

Idę po motykę, by wykopać ziemniaki,
Zabieram też grackę, by się łatwiej plewiło,
Chwytam osotki i włączam szajbę,
Biere cepy, kosę i łajkę.
Wielki ten kierat znoszę ja dzielnie,
Ale łeb spocony mam niezmiernie.

Ma Jagna w tym czasie obiad mi warzy.
Z kumory se bierze potrzebne produkty,
Durszlakiem cedzi kartofle,
A chochlą miesza zupę.
Tańcowali byźwa, ale mała izba.
Trzeba piec wynosić, będzie izby dosyć.
W izbie na ścianie wisi kilimek,
Płaczący Zenuś chyrtło się w kolibce,
Zośka z Maryšką się kłóćcą przy tarce,
A Jagna wydziera, że zupę przypala.
Ale ciźba w tej chałupie,
Baby wrzeszczo, jak te głupie.
Kiedyś, to uczyli orać na zielonych polach.
Teraz, każą orać przy telewizorach!

Wołyńska Kinga, lat 15

Gimnazjum im. ks. J. Twardowskiego w Górze Puławskiej

Opiekun: Iwona Kowalik

- [1] Złota rosa - poranny deszcz, mokra trawa
- [2] Kruźganek- ganek, wiatrołap
- [3] Onuce - skarpetki
- [4] Na pole - na dwór
- [5] Kanka - pojemnik średniej wielkości podobny do beczki lub dzbanka, w którym przechowuje się mleko
- [6] Wołka - krowa
- [7] Sagan - garnek, naczynie
- [8] Dziganka - latarka
- [9] Rżysko-pole po skoczeniu rosnących na nim zbóż
- [10] Motyka- kopaczka, narzędzie służące do spulchniania gleby
- [11] Gracka – narzędzie służące do spulchniania gleby podobne do grabi
- [12] Osełka – przyrząd służący do ostrzenia kosy
- [13] Szajba - koło pasowe
- [14] Cepy- narzędzie służące do młocenia zboża
- [15] Kosa - przyrząd służący do koszenia trawy
- [16] Łajka - pies
- [17] Kierat - codzienność, monotonia
- [18] Warzyć - gotować
- [19] Kumora - spiżarnia, miejsce do przechowywania np. warzyw
- [20] Durszlak - sitko
- [21] Chochla - duża łyżka do nalewania zupy
- [22] Tańcowali byźwa – tańcowalibyśmy
- [23] Dosyc - wystarczająco
- [24] Izba - pomieszczenie w domu
- [25] Kilimek - tkanina dekoracyjna zwykle wisząca na ścianie nad łóżkiem
- [26] Tara - narzędzie wykorzystywane do prania odzieży
- [27] Ciźba - tłok, dużo ludzi

***

Łęka, wioska ma nad Wisłą
Moja ziemia, moja przyszłość.

Tutaj pola, łąki, lasy
Pamiętają tamte czasy,
Kiedy stryjek mój i dziadek
Bronili swej ziemi skrawek.
Ja tego nie pamiętam
Kiedy moja wioska, Łęka,
Podnosiła się po wojnie
I robiło się tu strojnie.
Jej mieszkańcy, dzielni bardzo,
Pracowali było gwarno.
Powstawała szkoła i ulica
Podziwiała ją okolica.
Dziś już szkoła nie istnieje,
Ale dużo się tu dzieje.
Są festyny i atrakcją
Jest wycieczka rowerową trasą.

Łęka, wioska ma nad Wisłą
Moja ziemia, moja przyszłość.

Górska Gabriela, lat 15
Gimnazjum im. ks. J. Twardowskiego w Górze Puławskiej
Opiekun: Iwona Kowalik

Wieś wciąż żywa

Tam się wychowałam...
Tam dorastałam...
We wsi, jaką znam,
gdzie chabry błękitne główki ,
w stronę słońca wychylają.
A kłosa zbóż, jak złota rzeka
płyną falami.
Gdzie latem zapach kwiatów,
budzi mnie z rana,
a symfonia świerszczy,
żegna wieczorami.
Gdzie błękitne niebo,
tęczą malowane.
I bochenek chleba
starym zwyczajem łamany...
Więc warto się tam zatrzymać,
choć na chwilę.
I poczuć...
że, ta wieś wciąż żyje.

Eciak Sara, 15 lat

**Niepubliczne Gimnazjum przy Zespole Szkół Agrobiznesu w
Klementowicach**

Opiekun: Jadwiga Pietrzak

Wiosenny obraz

Uwielbiam ten wiejski obraz
Zamknięty w okna ramy,
Który zmienia się codziennie
Razem z kolejnymi roku porami.
Na pierwszym planie
Ogródek mały,
Studnia, ławeczka,
Krzak magnolii kwieciem obsypany.
Bzy po lewej stronie
Rozsiewają wkoło upojne wonie.
Na wprost choineczka mała,
Zimną lampkami była ubrana,
Teraz pobudzona wiosny tchnieniem
Mocniej w ziemię zapuszcza korzenie.
W ogródku kwitną żonkile i tulipany,
Zalotnie spogląda narcyz biały.
Niezapominajek drobne kwiatki
Niebieską plamą pokryły rabatki.
Trawnik soczyście zielony,
Bogato, żółtymi mleciami ustrojony.
Nad ogródkiem, nad kwiatami
Unoszą się motylki barwnymi rojami.
Po prawej stronie,
W sadzie sąsiada
Zakwitła drzew moc.
Bielą cieszą kwiaty jabłoni, czereśni, grusz i śliw.
Na drugim planie,
Nad łąką i polami,
Majestatycznie kołują jaskółki
I długonogie bociany.
Na polu świeżo zaoranym

Wrze praca od rana.
Sąsiedzi sięj warzywa i zboże,
By jesienią złożyć je w komorze.
Słońce wysoko po błękitnym niebie się wspina,
Swoim ciepłym pocałunkiem
Budzi świat przyrody cały
Do pięknego, owocnego życia.
Daleko, na horyzoncie,
Za korytem rzeczki małej
Na niebie się ukazała
Tęcza kolorowa i wspaniała.
Po pracowitym dniu
Słońce znika na nieboskłonie
I noc nadchodzi.
Ona też mnie zachwyca
Gdy na niebie świecą gwiazd tysiące
I księżyc swą srebrną poświatę rzuca.
Lubię ten wiosenny, sielski obraz
Zamknięty w okna mojego ramy.

Struzik Agnieszka, lat 16

Gimnazjum przy Zespole Szkół w Końskowoli

Opiekun: Agnieszka Franczak- Pać

Ukochana

Wsi ma ukochana,
Ze wszystkich najbardziej lubiana.
Twe pola w słońcu migocą,
Jak drzewa nocą.
Twe drzewa kwitnące w maju,
Wyglądają piękniej niż w maju.
To tu, u ciebie najlepiej ptak śpiewa,
To tu się człowiek najlepiej miewa.
Tu kogut, co rano pieje
I wietrzyk leciutko wieje.
Tu i strumyk radośnie szemrze,
Ale nikt tu nie gdera.
Bo na co tu narzekać?
Tyś przecie taka dzielna i kochana,
Ma wiosko ukochana.
Tyś dla mnie jak matka
I panna, gdy biała spowije Cię szatka.
Tyś też królowa,
Gdy Cię jesienna uświęci korona.
Dużo rzec o tobie jeszcze mogę,
Lecz jedyne co Ci powiem,
Żeś Ty najpiękniejszym miejscem świata,
Bo tu rodzinna chata.

Drzazga Anita, lat 14

Gimnazjum przy Zespole Szkół w Końskowoli

Opiekun: Agnieszka Franczak- Pać

Na wsi

Na wsi
już nie ma konika,
nie ma już krówki,
cielątka,
gdzieniegdzie jeszcze tylko kurę zobaczysz...
Czas biegnie, zabierając ze sobą wszystko, co znasz.
Żałujesz?
Czego mam żałować? Czasu, którego nie da się zatrzymać?
Wszystko przemija.
Istnienie każdej rzeczy na linii czasu musi kiedyś dobiec końca.
Na wsi jednak zostało coś,
co nawet trudno jest zabrać potężnemu czasowi.
To winogrona, to bzy,
zasadzone tak dawno, że niepamiętnie,
zakorzenione w ziemi głęboko,
uparte jak nie wiadomo co.
Nie chcą się dać ugiąć
czasowi...

Zdun Renata, 13 lat

Gimnazjum przy Zespole Szkół w Końskowoli

Opiekun: Elżbieta Owczarz

Moja przeszłość- wieś jaką znam

Cisza

Którą można opisać

Śpiewem ptaków, wołaniem strumyka

Obijaniem się wiatru o myśli

Trawa

A na niej koc wspomnień z dzieciństwa

Ciepłe mleko, zabawy do zachodu słońca

I zapach palonego drewna

Dzban malin i przechadzki

Z dziadkiem w nieznane

Tereny jego opowiadań

Wielkie pola i trawy świat taki ogromny

Wydawał się jakby tylko namalowany

Przez oczy dziecięcej fantazji

Tak zapamiętałam ostatnie dni wolności

Gdy mogłam o sobie powiedzieć:

„To dzieciak, niech błądzi wśród drzew

większych niż on, niech patrzy gdzie

wzrok nie sięga i chwyta chmury

nieosiągalne- to dzieciak”

Książek Julia, lat 15

Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 2 im F. D. Książka w Puławach

Opiekun: Iga Sieprawska

Moja wieś

Na mojej wsi kos wije gniazdo na czereśni.
Na mojej wsi najszybciej rozchodzą się wieści.
Przez moją wieś przepływa rzeka.
Na mojej wsi nikt długo na autobus nie czeka.
Na mojej wsi konie pasą się na łące.
Na mojej wsi rosną kwiaty pachnące.
Na mojej wsi bobry budują tamę.
Na mojej wsi zwierzęta są mile widywane.
Moja wieś jest jak innych tysięcy,
lecz na mojej najpiękniej wschodzi słońce.

Polak Jakub , 13 lat

Gimnazjum przy Zespole Szkół w Końskowoli

Opiekun: Elżbieta Owczarz

Wieś jaką znam

Wszystko znajome – ścieżki, lasy, łąki i pola
Mój świat, mój malutki świat, to wieś jaką znam!

Jedna uliczka, wąska i kręta, jeden przydrożny kwiat,
Tu mogę czekać na każdy ciepły słońca blask.
Mój świat, mój malutki świat, to wieś jaką znam!

Trawa zielona, białe stokrotki i chabry niebieskie, i maki
czerwone,
i szum strumyka wśród bezkresnych łąk.
Mój świat, mój malutki świat, to wieś jaką znam!

Niebieskie niebo z białymi plamkami
i powiew, co me włosy w warkocz spleta.
Mój świat, mój malutki świat, to wieś jaką znam!

Śpiew słowika, kukułki kukanie,
wróbelka terlikanie i dzięcioła stukanie.
Mój świat, mój malutki świat to wieś jaką znam!

Tu dom rodzinny i znajome kąty,
Tu psa szczekanie i kota mruczenie.
Mój świat, mój malutki świat to wieś jaką znam!

Na mapie malutką kropką zaznaczona,
a serce całe wypełnia po brzegi.
To mój świat, mój malutki świat – to moja wieś, którą znam!

Rodzik Aleksandra, lat 13

Gimnazjum przy Zespole Szkół w Końskowoli

Opiekun: Elżbieta Owczarz

***

Kartki z pamiętnika
W moim pamiętniku próżno szukać dat.
On składa się z zapachu
dopiero co skoszonej trawy (plamka po kropelce rosy),
poziomek – takich z pola na skraju lasu.
A tu listek...
Zdjęłam go z maślaka.
Trochę się zawstydził,
bo jak to tak bez sukienki.

Kartka po kartce przewracam strony
duszy...
Ta dziewczynka z papierówką w rączce
to ja.
Jeszcze czuję kwaskowy smak spod skórki.
A tu uśmiechnięte stópki szurają w wilgoci poranka -
zawsze miałam łaskotki.
Tu znowu naszyjnik z malin na źdźble trawy kotysze się i
zaprasza:
„Skosztuj błyszczącej czerwieni”.
Grzech nie skorzystać.
Tu znów tańczą białe płatki na wietrze.
Prawie słyszę i czuję ożywczy podmuch.

W moim pamiętniku próżno szukać dat.
On składa się z zapachów, smaków
i dłoni mamy na mojej głowie,
z dźwięków i obrazów pod powiekami.
Kartka po kartce przewracam strony duszy...
Wszędzie wpisała się moja wioska –
mój dom, moje miejsce na Ziemi.

Owczarz Adrianna , 14 lat
Gimnazjum przy Zespole Szkół w Końskowoli
Opiekun: Elżbieta Owczarz

Wspomnienie

Uplotę z kwiatów wianek niewielki,
Do tego dodam znad morza muszelki...
Jeszcze tylko szczypta słonecznego lata
I jaskółki piórko, tej, co nad domem lata.
Grono winogron, jabłuszek kilka...
Wiśnie czerwone i szum tych drzew!
Nogi od pokrzyw poparzone...
I piękny skowronka śpiew! To moje wspomnienie z wakacji,
Taki... malutki okruszek,
Bo gdyby wszystko wyliczać,
Byłoby o wiele dłużej...

Cieloch Paulina, lat 16
Publiczne Gimnazjum nr 4 w Puławach
Opiekun: Renata Bany

Nic więcej

Nic więcej nie trzeba
Prócz tych czerwono-nogich bocianów
Nic więcej nie trzeba
Prócz tego spokoju
Z jakim kroczą przez podmoknięte pola
Nic więcej nie trzeba
Prócz najczystszej ciszy
Rozrywanej przez ich karmazynowy krzyk

I tylko czasem brakuje dawnych stogów siana
O które można było oprzeć
Spieczone słońcem spracowane ręce.

Ogonowska Julia, lat 14
Publiczne Gimnazjum nr 4 w Puławach
Opiekun: Agnieszka Wójcicka

Huśtawka

Bujaj się, bujaj huśtaweczko...
Przypomnij mi tę wieś,
Którą tak dobrze znam.
Pozwól mi znów
Poczuć zapach świeżo skoszonych traw.
Daj zobaczyć te maki czerwone
Kroplami porannej rosy przyozdobione.
Przypomnij biały twarożek
Ze świeżego mleka od krowy ,
Rechtot żab
I staw bez wody,
Dwóch strażników
Ubranych w białe mundury-
Pełniących od wielu lat
Wierną służbę
Na łonie natury.
Tę wewnętrzną wolność
I głęboki spokój.
Dziś
Huśtawka już od lat tyłu nieużywana
Popękana i spróchniała
Wciąż pamięta tamte czasy
Gdy w tej wsi
Graliśmy w klasy

Wąchała Katarzyna, 15 lat
Publiczne Gimnazjum nr 4 w Puławach
Opiekun: Renata Bany

Kwiaty pól

Ach, kwiaty, witajcie
Ja jestem Bogusia
Tam, w pole patrzajcie
Tam moja mamusia
A tatuś? Tam z kosą,
W poranione ręce
Bierze córcię bosą
W licheńkiej sukience
Trzęsą mi się rączki
Tak zimno jesienią...
W sine chabry łączki
Zimną się zamieniają
A gdzie mały Antuś?
W chłodnej chacie zasnął
Choć go z łzami tatuś
Krył sukmaną własną
Siostry patrzą smutno
Na szlachtę, mieszczany
Szepczą, rezolutnie,
'Czym jest pańszczyźniany'?
A w dworku nad Wartą
Chłopczyk jest uroczy
Lecz patrzy ze wzgardą
W nasze smutne oczy
Gdy się zima zacznie
On do domu wróci
Spojrzy na nas znacznie
Szybko wzrok odwróci
Mamuś... Iść mi trzeba
To śniegu okrycie
Znów weźmie do nieba
Młode, chłopskie życie...

Tyszczyk Alicja, lat 15

Niepubliczne Gimnazjum przy I LO im. A.J. Czartoryskiego w Puławach

Opiekun: Renata Miłoś

Wiejski czy miejski ?

Ni to wieś,
Ni to miasto.
Domów dużo,
Pola mało.
Zwierząt rolnych prawie nie ma.

Nazwa piękna- bo Puławska,
A do tego Góra gór.

Ni to rolnik,
Ni miastowy.
Czasem myślę:
Kim ja jestem ?

Oj zasięgnę dobrej rady
Od tatusia mojej mamy.

Pradziadkowie ze wsi byli.
I dziadkowie także stąd.
Mama wiejskie ma korzenie.
Możesz cieszyć się szalenie.

Bądź Ty sobą wnuku mały
I rolnika nie udawaj,
Bo na ziemi nie znasz się.

Stare czasy przemijają.
Miasta wciąż się rozrastają.

Szulowski Wiktor, lat 11

Szkoła Podstawowa w Górze Puławskiej
Opiekun: Katarzyna Kucharska – Skrzyńska

Moje marzenia

Uwielbiam piękny zachód czerwonego słońca,
zawsze z bliskimi zostaję do jego końca.
Każdy poleca spacer po plaży,
człowiek o nim niezmiernie marzy.
Bardzo lubię morskie kąpiele
i chciałabym mieć kołobrzeskie hotele.
Moim pragnieniem jest Wenecji zwiedzanie,
a także wielką gondolą pływanie.

Pacocha Maria , lat 12

Szkoła Podstawowa w Górze Puławskiej

Opiekun: Katarzyna Kucharska - Skrzyńska

Urokliwa wieś

Życie na wsi
Wolniej płynie
I uroków wiele ma
W zależności od pór roku
Mieni się paletą barw.

Lubię wiosną śpiew skowronka,
który nad polami lata
Lubię zieleń traw i boćka,
który zwiedził kawał świata.
Lubię pracę w polu,
której wiosną dużo.
Lubię pierwsze słońko,
które świeci dłużej.

Lubię latem złote słońko,
które mocniej grzeje.
Lubię kąpać się w jeziorku,
które kryją knieje.
Lubię pyszne jeść owoce,
które zrywam z krzaczka.
Lubię złote łany zbóż,
które żniw czekają już.

Lubię złotą jesień,
która mokra bywa.
Lubię szare dni,
których wciąż przybywa.
Lubię jesień w sadzie,
która dźwiga jabłek kosze.
Lubię parasol i kalosze,
które coraz częściej noszę.

Lubię białą zimę,
która mroźna bywa.
Lubię mokry śnieżek,
który wieś okrywa.
Lubię karmić ptaki,
które zimą głodne.
Lubię życie na wsi,
które jest pogodne.

Amanowicz Aleksander, lat 11
Szkoła Podstawowa w Górze Puławskiej
Opiekun: Bożena Koza

Moja okolica

Obok mojego ogródka,
polna dróżka i brzoźka,
dalej górka i lasek,
za nim Wisła i piasek.

W dali stoi mały domek
otoczony płotkiem,
a przed domkiem mały Romek,
bawi się z brym kotkiem.

Od wschodu stadnina koni,
tam gniady kasztanka goni
po rosie, po zbożu każdego ranka.
Tak wygląda ta końska sielanka.

Kowalik Maria, lat 11
Szkoła Podstawowa w Górze Puławskiej
Opiekun: Bożena Koza

Moja ojczyzna - wieś jaką znam

Moja ojczyzna ta ukochana,
choć jest mała w mym sercu wielka,
to jest Klikawa jak malowana,
bo jest wspaniała i bardzo piękna.

Ma zwiewną szatę i czar uroku,
bo gdy się budzi wiosną w zachwycie,
nam przypomina tę porę roku,
gdy łąki pachną kwieciami obficie.

Pszczoły w pasiekach muzykę grają,
ludzie ruszają w pole do pracy,
a tam z zapałem się uwijają,
by korzystać z tego mieli rodacy.

Pług za traktorem się w słońcu mieni,
ta nowoczesność jest na wsi wielka,
gdy przeoruje obszary ziemi,
ptaszek w powietrzu przepięknie ćwierka.

Aby usłyszeć ten skowronka śpiew,
przyjdźcie wszyscy do Klikawy, zobaczycie naszą wieś.

Tu Was las zaprasza ukłonami drzew,
a będziecie szczęśliwi, bo tu pięknie jest.

Gdy na polach zieleń przemienia się w złoto,
a w sadach owoców jest już na bogato,
dzieci na podwórkach bawią się ochoczo,
są to już wakacje, bo mamy dziś lato!

Szybko upływają te beztroskie chwile,
zaraz nam pożółkną też na drzewach liście,
szkoła nas powita wszystkich bardzo mile,
to jest znak jesieni - tej złocistej oczywiście.

A gdy ze śniegu ma kożuch miedza,
w domach choinki, prezentów czar,
świąteczny nastrój wszystkich odwiedza,
to jest najlepszy od Boga dar.

Jeden drugiemu bardzo życzliwy,
każdy ma godność dla naszej wsi,
czystość na medal, wszyscy szczęśliwi,
poprzez to piękno - Klikawy wsi.

Lipski Bartłomiej, lat 11
Szkoła Podstawowa w Górze Puławskiej
Opiekun: Bożena Koza

Nasza łąka

Nasza łąko, wsi wesota,
kiedyś była tutaj szkoła.
Krowy, świnie i kóz stadko -
pasał je mój własny tatko,
kiedy dreptał w twoje progi,
by zejść babci mojej z drogi.

Dzisiaj szkoły tu już nie ma,
na zwierzęta przyszła „siema”,
krowy, kozy i koniki pojechały do Afryki.
Pozostały tylko szklarnie,
które gnębią nas totalnie,
więc zmywamy plamek ślady
spadające jak owady.

Jednak pomidorki z łąki
cieszą serca tej klientki,
która na targowej hali
towar z łąki bardzo chwali.
I już żółtych plamek plaga
tej klientce nie zawadza

Łąko, dziś stado alpaki
pluje rażno na chłopak,
bo dziewczyny nie podchodzą,
drżąc ze strachu przed tą „kozą”!
Nawet jeśli ich sukienki
wyrabiane są z wełnenki
tych zwierzątek właśnie z łąki.

Łąki twoje, łąko miła,
to od dawna twoja siła.
Stąd twe miano znakomite,
chylę kapelusza przy tym.

Łąki ..., na nich kwiecień tyle,
że nie tylko tam motyle,
ale także pszczołek krocie
bzykają po rannej rosie,
w skwar południa i wieczorem,
przynosząc miodek z miodem.

Ciebie Wiśła przytuliła
Nim na prawo się przelatała.
Teraz bobry i „rybaki”
penetrują twoje krzaki.
W tobie żyją też potwory
z paszczą wielką jak dwa wory.
Wujek łowi takie sztuki
na obiad i dla nauki.
Nie na co dzień, tak od święta,
ale każdą z nich doskonale pamięta.

Łęko moja, moja wsi rodzinna,
takiej drugiej w świecie nie ma.
Wierzb skupiska, jagód krzaki,
pomidory i alpaki, pszczoły i wiślane ryby
to nic przecież.
No bo gdyby nie mieszkańcy,
Ci wspaniali „łękowiańcy”,
łękowiacy czy łęczanki
(Łęki mojej cne mieszkanki),
nie byłoby w gminie miejsca,
co miłością słynie do sąsiada i sąsiadki,
młodszej, starszej czy dzierlatki.

Chodoła Adam, lat 13
Szkoła Podstawowa w Górze Puławskiej
Opiekun: Bożena Koza

To moja wieś właśnie...

Moja wieś choć niewielka
jest bardzo urokliwa.
Kolonia Góra Puławska się nazywa.
Wśród lasów ukryci spokojnie mieszkamy,
miejskiego szumu i tłoku nie znamy.
Wiosną zawilcami się zachwycamy,
przyłaszczkami, a także konwaliami.
Jest u nas duży sad wiśniowy,
pól z truskawkami wiele
I do stadniny koni też możemy wpaść w niedzielę.
Z deszczowych liści jesienią
bukiety róż w Kolonii kolorami się mienią.
Wstęgi pól płyną falami
tworząc pagórki tańczące z dolinami.
Zimą białe śniegu dywany
przyozdabiają przez dzieci ulepione bałwany.
Lubię moją wieś kochaną -
I zawsze będzie dla mnie niezapomnianą.

Cieślak Oliwia, lat 11

Szkoła Podstawowa w Górze Puławskiej

Opiekun: Bożena Koza

Wieś jaką znam

Ta wieś, to moja ojczyzna mała.
Tu zawsze bawić się chętnie chciałam.
Jest tu rabatka, na której rosną kwiatki:
piwonie, żonkile i bratki.
Tu śpiew ptaków i widok ten dech zapiera,
a serce na świat się otwiera.
Tu z bratem się ścigałam,
i na drzewa się nieraz wspinałam.
Wieczorami nad strumyczkiem siedziałam,
listki i kwiatki w wodę rzucałam.
Tu z psem na spacer chodziłam,
a idąc cichutko sobie mówiłam:
moja wieś jest magiczna,
cudowna i bardzo śliczna.
Ja tak kocham moją wieś,
Bo ona piękna, piękna jest!

Piwońska Oliwia, lat 13

Szkoła Podstawowa w Górze Puławskiej

Opiekun: Bożena Koza

Wieś

Na wsi zawsze jest wesoło,
Na wsi znajdziesz kumpli stu.
Zbuduj szałas lub pobiegaj -
W zdrowym ciele zdrowy duch!
Wieś nie tylko jest zabawą
Tu też robót dużo jest.
Praca w polu, ciągły ruch,
Jest tu pracy i dla dwóch.
Na wsi zawsze fajnie być!
Chciałbym tu mieszkać - co tu kryć!

Bisek Adria, lat 11

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

A ja na wsi mieszkać chcę!

Dziadku, dziadku, zabierz mnie!
Ja z wam pomocą przychodzę.
Mogę posprzątać stajnię całą,
mam przecież tyle siły w sobie!
Z babcią bułeczki upiec.
Wydoję krowę.
Wykoszę trawę.
A potem...?
Potem...
wypowiem dla was sto wierszy,
nie zabraknie mi mowy.
Pójdę na łąkę,
zrobię bukiet kwiatów.
A gdy przyjdzie wieczór,
spłynię na nas ciemna noc,
to ja będę słodko spała,
bo wieś daje mi spokoju moc.

Tusińska Amelia, lat 11

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

U cioci

Gdy ciocię odwiedziłam
Całą wieś zwiedziłam.
Kózki, konie i jałówki ujrzałam.
Mleko świeżutkie pierwszy raz piłam.
Poczułam jak pachnie leśna malina.
I ten widok majowych pól... uwielbiam ten klimat!

Niestety do domu wracać muszę...
Ale na pewno przyjadę, może zostanę na dłużej...

Olszak Anna, lat 12

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Wieś (przymrużeniem oka...)

Na zielonej łące
Stoi coś białego.
Coś mięciutkiego i w łaty całego.
Nagle, patrzę
Rusza się i żuje,
Patrzy na mnie, lecz trawą nie pluje.
Podchodzę ja bliżej,
żeby się przypatrzeć,
ciekawość i strach pchają mnie niżej.
To KROWA!!!

Trębińska Anna, lat 11

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Ja i wieś

Na wsi wszystko jest radosne,
Nawet zwykła wierzba czy słońce!
Na wsi kietkują marzenia,
Bo tam je przyroda ogrzewa.
Na wsi, leżąc na trawy dywanie zielonym,
Mogę być wszystkim – nawet nieskończonym.

Dąbek Daria, lat 12

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Dzień z dziadkiem

Gdy słońeczko dobrze grzeje
Wtedy dziadek aż się śmieje.
Urosną na grządkach marchewki, może i trochę buraków,
Lecz mnie cieszy w słoneczny dzień śpiew ptaków.
Można z dziadkiem krowę wydoić,
Z babcia na deser drożdżowe pokroić!
Wszystko w taki dzień rośnie pięknie,
Mało dziadziowi serce z dumy nie pęknie.
Lecz i deszczyk potrzebny,
przydadzą się łzy chmur na polu.
Dlatego, mówi dziadek, na wsi nie ma wyboru!

Dziura Igor, lat 12

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Upał na wsi

Wieś słoneczna, wieś kochana,
ciągłe niespodzianki sprawia.
Raz mi zimno, raz gorąco,
raz pada deszcz, zaraz świeci słońce!

Co tu robić w taki dzień, gdy wszystkim gorąco jest?
Czy na koniu galopować?
Czy do stawu zanurkować?
Truskawki chłodne zajadać?
Czy może ospałe koty ganiać?

Ale w końcu to jest wieś,
tu nawet upał wspaniały jest!

Waś Julia, lat 12

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Moja wieś

Na polu rośnie mak.
Z obłokiem ściga się ptak.
Idę wśród traw powoli,
Świeżego powietrza wdycham do woli.

Rolnik już od rana biega
Pole wszak uprawiać trzeba.
Zbieram kwiatków całe wianki
Jak kocham te wiejskie poranki!

Tu karmię słodkie zwierzęta
Poznaję co lubi koń, krowa, a co kurczęta.
Bo na wsi cały czas tętni życie,
Przyjedźcie tu, sami zobaczycie!

Wałaszkiwicz Klaudia, lat 11

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Bajka o wsi

Jest sobie taka dziwna wieś,
Gdzie wszystko inne właśnie jest.
Tu mieszka sobie taki kot,
co wcale nie chce wchodzić na płot.
Jest nawet taki zwierz, co kota goni,
choć to nie pies.
Tu kaczki domu bronią,
a zielone biedronki za motylami gonią.
Lecz co to?!
Budzę się
i moja wieś znika gdzieś..

Sowińska Róża, lat 11

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

***

Wieś to cudowne miejsce
Pełne miłych chwil
I cudownych dni!

Wieś to cudowne miejsce,
Widoki piękne z okna,
Rzeka płynąca spokojnie.

Wieś to cudowne miejsce,
Świeże powietrze, spokój i cisza
U babci w sadzie wciąż mnie zachwycił!

Wieś to cudowne miejsce
Takie spokojne i moje,
Piękne i wdzięczne!

Zielonka Maciej, lat 12

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

***

Słonko świeci, deszczyk pada
Na wsi świetna jest zabawa!
Są tu kury, krowy, świnie,
Są i gęsi, królik, pieski.
Zawsze z nimi jest wesoło,
Skaczę, tańczę, biegam w koło.
Tylko żal, że muszę wrócić do miasta,
Gdzie blok na bloku wyrasta.
A tu- na wsi jest wspaniale,
Spokojnie, leniwie, cicho stale.

Różyc Natalia, lat 11

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Pachnąca...

Budzę się rano i myślę tak sobie
Jaki to dziś wsi zapach poczuję?

Może to babcia szarlotkę piecze,
albo zapach trawy, gdy z psem przez łąki lecę.
A może świeży zapach deszczu,
A może okropny zapach chlewu?!
Może zapach słomy,
Którą na polu wplączę w me włosy.
Może miauczącego kota pod płótem,
Który pachnącego mleka dostanie potem...

Budzę się rano i myślę tak sobie,
Jaki to zapach wsi dziś poczuję?

Głowacka Malwina , lat 11

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Ja – kwiat

To moje miejsce na świecie.
Tu na łąkach pachnie kolorowe kwiecie.
Wiaterek leciutki gra w lecie.
Na gałęzi ptak do ptaka o poranku coś plecie.
Tu mam swój dom i dwa psy,
obok domu za oknem dwa pachnące bzy.
Tu jest mój świat -
tu rozkwitam jak kwiat.

Pyśniak Zuzanna, lat 12

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Szalony strach

Na polu stoi strach,
Który chroni ziarna szmat.
Kruki, wrony goni,
W ogóle się ich nie boi.
Biega, krzyczy na jednej nodze,
Nie chce spokojnie stać przy drodze.
Ciężkie jest zadanie stracha,
Bo jego praca to nie zabawa.
A on chce brykać i fikać,
Chce nowych miejsc dotykać.
Ja rozumiem tego pana,
Też mnie nosi po polach od samego rana!

Twardzik Natalia , lat 11

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

***

Cicho, cichuteńko...
Lekko, leciuteńko.
Tu biedronki na łące,
tam liście olszy lśniące.
Ptaki na drzewach śpiewają,
dobrą nowinę ogłaszają,
że na wsi, którą znam
dobry humor zawsze mam.

Woś Wiktoria , lat 11

Szkoła Podstawowa im. S. Żeromskiego w Nałęczowie

Opiekun: Sylwia Krysa

Wieś, którą znam

Niby już się starzeje,
niby jest taka nudna,
niby coraz brzydsza, ale jednak cudna.
Niby taka smutna,
bo obcy o niej mówią, że wstyd tutaj mieszkać.
Ja wiem jedno
chcę czas tu miło spędzać.
Wystarczy spojrzeć w głąb.
To nie krajobraz uroki wsi czyni.
Wśród domostw nielicznych
odczytasz w blasku słońca -
że nikt tu nigdy nikogo nie odtrąca.
Dokąd w potrzebie swe kroki skierujesz,
tam pomocna dłoń
zawsze wyciągnięta. Każdy tutaj pomoże ci chętnie,
bo nieustannie o tym pamięta.
Tu człowiek człowiekiem
nigdy nie pogardzi. Zawsze w smutku pocieszy,
doradzi, żartem rozbawi,
rozwiązanie kłopotów znajdzie.
Przyjazna atmosfera,
wokół miły gest
wśród mieszkańców jest. To wszystko radości życiu dodaje,
i za wielki atut wsi uznaje.
Jednym słowem moja wieś -uwierz mi, jeśli chcesz -
to coś wspaniałego, coś wyjątkowego,
rzadko już teraz spotykanego.

Kamola Julia, lat 12

Szkoła Podstawowa w Żyrzynie

Opiekun: Aurela Niedbała

Wieś z marzeń

Za pewną górą,
Za wielkim borem
Znajduje się wspaniała,
Wieś z moich marzeń.

Jest tam wiatrak,
Jest tam i młyn.
Duży plac zabaw,
I mnóstwo radosnych dzieci.

Jest tam szczęśliwa rodzina,
I dom ma wspaniały.
Przy młodym lasku,
W którym króluje przyroda.

To jest wieś z moich marzeń,
Taka przytulna, tak doskonała.
Pamiętaj, nie rezygnuj z marzeń,
Bo dzięki nim jesteś szczęśliwy.

Wawer Zuzanna, lat 11
Szkoła Podstawowa w Żyrzynie
Opiekun: Aurela Niedbała

Wieś prawdziwa

Jak wygląda wieś prawdziwa?
nie jest ani trochę chciwa.
Bardzo ceni sobie gości,
lecz nie lubi pochopności.

Czas podziwiać te widoki.
Sady, z których mamy soki.
Widać z dala piękne łąki,
zboża, z których mamy mąki.

Wiosna, lato, jesień, zima,
zmienny obraz przypomina.
Wciąż zmieniają się kolory,
nowe kształty, nowe wzory.

Dobrze tutaj być w gościnie.
Miło mieszkać nawet w zimie.
A letnimi wieczorami
miło przysiąść pod brzoźami.

Burecka Adrianna, lat 11
Szkoła Podstawowa w Żyrzynie
Opiekun: Aurela Niedbała

Wiejskie uroki

Wieś jest niczym nauka o przyrodzie,
O młodych żabach, które beztrąsko kąpią się w wodzie.
O niewielkim strumyku pod lasem,
kojącym zmęczonych miejskim hałasem.
O ćwierkaniu porannego ptaka, który radośnie lata
i rymy na sośnie w jedność spleta.
O wiewiórcie w podeszłym wieku,
która codziennie na swą rudość szuka leku.
O lesie śpiewającym serenady
jego mieszkańcom, którzy na życie szukają rady.
O traktorze, który orze uprawne pole,
i omija białym puchem sypiące topole.
O zbożach złocistych
i sarnach biegających po drogach piaszczystych.
O krowach na zielonej łące,
które zjadają polne, barwą bukiety kwitnące.
O czarnych, zwinnych kotach,
które uwielbiają chodzić po drewnianych płotach.
O żółtawym psie stojącym przy budzie,
który szczeka, gdy drażnią go ludzie.
O dumnych pstrokatych kurach,
które uwielbiają czas spędzać z głowami w chmurach.
... I o wszystkim, wszystkim dookoła,
o tym, co w głowie pomieścić się zdoła.

Wiśniewska Karolina, lat 12
Szkoła Podstawowa w Żyrzynie
Opiekun: Aurela Niedbała

Dzień na wsi

Cicho tu, ciemno jak co rano,
Tylko są kruki, co kradną z pól siano.
Z czarnej ziemi młode pędy wystają,
Te, co nam zboże, a później mąkę dają.
W małym stawie smacznie śpią ryby,
Czy to jest sen, czy bajka, czy widok prawdziwy?
Mgła się powoli chowa do lasu,
Bardzo powoli, bo ma mnóstwo czasu.
Wtem kogut ranny to wszystko przerywa,
Swym głosem jak dzwon wszystkich podrywa.
Na ciemnym niebie słońeczko się trudzi,
Wszystkich ożywia, psy, kury i ludzi.
Już cała wieś kolorem zakwita,
A rolnik z uśmiechem nowy dzień wita.
Kot się przeciąga leniwie na płocie,
Patrzy na myszy jak na łakocie.

Kwoka pod skrzydła pisklęta swe chowa,
Bronić przed lisem jest zawsze gotowa.
W błocie się świnka tąpla z błogością,
Przy budzie śpi Burek ze swoją kością.
Stubarwna łąka kwieciem się mieni,
Noc całą czekała słonecznych promieni.
Wre praca w polu, wre praca w lesie,
Wszędzie się odgłos roboty niesie.
Jak Morze Żółte szumi sobie zboże,
A rolnik tuż obok pole sobie orze.
Tu konik zarży, tam krowa zamuczy,
Ciężka praca na roli pokory nas uczy.
Chłop zmęczony z pola do domu wraca,
Trudna, mozolna jest jego praca.

I tak na wsi cały dzień przemija,
A słońce zachodzi, promyki swe zwija.
Ciemność powoli się skrada nad sioto
I minął nam dzionek tu na wsi wesoto.
Czasami z miasta ktoś do nas wpada
I swojską kuchnią chętnie się zajada.
Potem odjeżdża w wielkim zachwycie,
Bo przecież na wsi jest fajne życie...

Krysa Jakub, lat 12

Szkoła Podstawowa nr 3 im. Jana Brzechwy w Puławach

Opiekun: Aneta Sosik

Moja wieś kochana

Wstać o piątej z rana,
poczuć zapach schnącego na polach siana,
woń zielonej trawy,
widzieć nieba barwy.
W oddali nad bystrym strumykiem
kaczki puszczać kamykiem.
Tu żabka rechocze,
bocian klekocze,
tam ptaszek ćwierka
i jakiś zwierz zza drzewa zerka.
A gdy zajrzeć jeszcze dalej,
można dostrzec łąki i pola.
Na polach niewinną trawę wykoszoną,
czasem słońcem wysuszoną.
Ostre kępki po zżęciu zboża, co zostały,
robią w stopie małe rany.
Nie chcesz być w tym upale,
biegniesz na drugą polanę.
Tutaj trawa mięciuteńka,

w cieniu chłodna i nietknięta.
Czy tu mowa o bieganiu,
czy leżeniu czy skakaniu.
Bez różnicy co chcesz robić,
byle przed upałem się schronić.
Tuż przed chwilą było rano,
a już południe nastąpiło!
Woła babcia na obiadek,
bierze ze stołu mleka dzbanek.
Tutaj na wsi wolność i swoboda!
Do jedzenia, co tylko się podoba!
Czy to bułka czy to chleb,
byle jak najszybciej zjeść.
By móc jak najdalej,
połną drogą biec.
Zobaczyć drzewo wielkie,
silne i kwitnące pięknie.
Wspiąć się na nim zachciewa,
by odpocząć na gałęzi drzewa.
Liście robią cień,
a ty wspinasz się na pień.
Gdy wietrzyk dmuchnie, pod wiśnią kwiatowy śnieg spadnie.
Owoce na drzewie dorodne jak czerwony wisiorek,
można je zerwać na podwieczorek.
Powoli nuży cię sen, a tu tłum dzieci zbiega się wnet.
Ustalają co chcą zrobić, a może chciałyby się ze mną
pobawić?
„Hej, ty na drzewie!” - woła jeden-
„Chodź tu do nas, ale biegiem!”
Schodzę szybko z drzewa,
pytam, co potrzeba.
Stoję tam z nadzieją, żeby mnie nie zbili,
a ci do mnie mówią, tacy mili:
„To, że siedzisz na drzewie, nie ma sprawy,
zapraszamy cię do wspólnej zabawy!”

Gdzie pójść, zastanawialiśmy się dalej.
Padła decyzja, by udać się do stodoły matej.
Wszyscy się zgodzili i
pod matą stodołę przybyli.
Wchodzimy, a tam widzimy piękno prawdziwe!
Przegrody po brzegi sianem wypełnione.
Skaczemy po stosach siana,
a tam wszędzie sypie się kurz!
Zalewa całą stodołę,
to my dajemy nogę,
żeby się tam nie dusić.
Kto by się chciał tam krztusić?
Wybiegliśmy na podwórko,
tam zabawa nie będzie trwała krótko.
Można biegać tam i tu!
Przy takiej swobodzie aż braknie słów!
Poszliśmy dalej na plac,
który pokrywał piach.
Biegaliśmy, skakaliśmy,
dobrze się bawiliśmy.
Zabawa była świetna tylko, że
do domu trzeba było wracać, umyć się
z tego kurzu i piachu
i kolację zjeść bez pośpiechu.
Położyć się na tapczanie,
I pomyśleć jak było dziś na wsi wspaniale.
A co będzie jutro?
Nie wiadomo.
Trzeba czekać do następnego rana.
Oj, tak wygląda moja wieś kochana!

Majkowska Sylwia, lat 13
Szkoła Podstawowa nr 3 w Puławach
Opiekun: Anna Szmigiel

Moja wieś

Kiedy byłam jeszcze mała,
Moja buzia często się uśmiechała.
W małej rzeczce się kąpałam,
Z przyjaciółmi motyle ganiałam.

Tutaj wielkie świeci słońce,
Tu bociany przylatują,
Bo się z nami dobrze czują.
Słychać tu słowika śpiew.

A na dużej, pięknej łące
Skaczą sobie szare zające.
Tam w oddali rzepak zasiany
I złociste zboża łąny.

O poranku kogut pieje,
Tu mieszkają nasi przyjaciele.
Tutaj ogród, szopa, pola,
Piękny widok jest dokoła.

Ja ten widok dobrze znam,
Bo codziennie go wokół mam.
I choć czasem brudno tu i tam,
To nie szkodzi i tak wieś polecam Wam!

Paradowska Klaudia, 12 lat
Szkoła Podstawowa nr 3w Puławach
Opiekun: Aneta Sosik

Moja wieś

Zapach traw się roznosi,
tata woła do gosposi,
zapiał kogut pierwszy raz,
zbudził bardzo wczesnie nas.
Mama już bułeczki piecze
i wesoło do mnie rzecze:
„Idź do szkoły, spóźnisz się”.
„Tak, już idę, Kocham cię”.
Wszystko było takie proste,
na rzece zielony mostek,
w sadzie pszczoły oraz miód,
na sadzawce w zimie lód.
Docenianie zwykłych rzeczy,
beztroskie zabawy dzieci.
Życie było pospolite,
ręce nie zawsze umyte,
ale za to szczęścia moc,
nawet w długą zimową noc.
Piękne były również święta.
Taka jest wieś, jaką pamiętam.

Seredyn Julia, lat 12

Szkoła Podstawowa nr 3 w Puławach

Opiekun: Aneta Sosik

Moja przestrzeń

Jak dobrze, że wieś to nie miasto,
tu nie jest od spalin tak ciasno.
To takie spokojne odludzie, pełne zieleni,
zapachów, kolorów, wody, która w słońcu się mieni.
Szczęśliwych zwierząt na łąkach się pasących,
kwiatów, warzyw, owoców w ogródkach rosnących.
Błękitnie niebo, krajobraz ten przyozdabia,
słońce pozytywny nastrój wnet sprawia.
Marzyć zostaje, tylko marzyć,
a przy okazji kiełbaski na grillu smażyć.
Niestety, ludzie nie doceniają piękna natury,
i zamieszkują miasta, świat ten ponury.

Szafańska Anna, lat 13

Szkoła Podstawowa nr 3 w Puławach

Opiekun: Anna Szmigiel

Wieś jaką znam

Tam daleko nad drzewami
księżyc modli się z chmurami.
Krzewy piękne, rozłożyste
mają z nimi wspólny system.
Niebo granatowo-żółte
ma do raju mnóstwo furtek.
Każda szyszka, każdy kwiatek
to kolejny mikroświatek.
Nawet pszczoła, nawet szerszeń
brzęczy dla mnie słodkim wierszem.
Nie ma chyba piękniej w świecie,
kiedy na wsi się znajdziecie.

Tomasiak Zuzanna, lat 11

Szkoła Podstawowa nr 3 w Puławach

Opiekun: Maria Płaza

Wieś jaką znam

Wyjechać na wieś,
to jest marzenie!
Rowerem, autem?
Proste szalenie!
Wyrwać marchew
tak prosto z grządki
Robić w ogródku
swoje porządki.
Chciałabym chodzić
z mamą do lasu.
Napotkać sarnę.
Mieć dużo czasu!
Gdybym tak mogła
rano wyjść bosą.
I zmoczyć stopy
poranną rosą.
Z bliska zobaczyć
krowy, cielęta,
kaczuszki, gąski,
małe źrebięta.
Biegać po łące,
gonić motyle.
Wyjechać na wieś
choć na chwilę!

Konieczna Anna , lat 10
Szkoła Podstawowa nr 3
Opiekun: Anita Jurkowska

Mój świat - wieś jaką znam

Jest blisko takie miejsce
gdzie wszystko jest piękniejsze.
W tym cudnym, ślicznym miejscu
żonkile są żółciejsze.
I tutaj wszystkie drzewa
mają liście zielone,
a przez lasy prowadzą
tu ścieżki nieskończone.
Gdy na wsi zmierzch zapada,
gdy słychać w oddali psa,
mrocznie i ciemno jest w lesie,
a przy ognisku żar.
Cudowne miejsce z wiersza
to mój świat, wieś jaką znam:
Wieś piękna, najpiękniejsza
gdzie nigdy nie jestem sam.

Poświatowska Anna, 10 lat
Szkoły Podstawowej nr 3 w Puławach
Opiekun: Anita Jurkowska

Uroczy zakątek

Łąki, lasy, pola,
między nimi niejedna topola.
Jak okiem sięgnąć, równiny, łagodne stoki,
myślisz sobie - słońca można dotknąć.

Niebieską wstęgą rzeka się wije,
jej imię to Zwolanka.
To miejsce dla nas wszystkich
jest prawdziwą sielanką.

Gdy ozimina szumieć zaczyna,
bocian ochoczo klekocze.
To znak, że wiosna się rozpoczyna,
w sercu radość - bo na chwilę z miasta wyskoczę.

Teraz wszyscy pracują w polu,
w zielonym ogrodzie.
Rolnik siewa zboża,
przecież o przyszłe plony chodzi.

Zielona trawa, zielone drzewa,
zawsządz zapach kwiatów.
Cichutko szumi za domem brzoza.
Gdy się wstuchasz, usłyszysz głos owadów.

Wiosna przemija, czas szybko biegnie,
łan zboża w polu szeleści.
Kochane lato, tęsknię za tobą.
- Mamusiu, czy zostaniemy tu jeszcze?

W upalną noc cykają świerszcze,
ciszę przerywa głos młodych zajęcy.
Patrzę na gwiazdy pierwsze,
a patrząc na niebo, oczu nie męcę.

Bładym świtem śpiew ptaków mnie budzi,
bażanty, kuropatwy i wróble miłe.
Ciepła woda ze studni ciało ostudzi,
rozpoczynają swój taniec kolorowe motyle.

Maszyna rolnika, to jego narzędzie,
żyto, pszenica, jęczmień dorodny,
Dziękujemy „Matce Ziemi”,
że nikt nie będzie głodny.

Jeszcze się wybiorę do lasu, na łąkę,
pożegnać bociany na czas zimy.
Za to kosz owoców i warzyw mieć będę,
- Nie martw się Nikolko, na wiosnę wrócimy.

Tuż nieopodal las pełen grzybów,
borowiki suszone lub w marynacie.
Czas przecież zrobić trochę zapasów,
- Jak dobrze tu było! Pamiętacie?

Przyszła zima w swej pełnej krasie,
białym puchem pola okryła.
Ucichły śpiewy i trele ptasie,
przed mroźnym wiatrem zima się skryła.

Wiosna czy jesień - lato czy zima,
zawsze tu piękna jest każda chwila.

Maleńka wioska, cicha, spokojna,
a w niej, mój domek z ogrodem.
Szczęście znaleźć tu można,
dobrze, że znowu jestem z powrotem

Bajwoluk Nikola, lat 11
Szkoła Podstawowa nr 3 w Puławach
Opiekun: Aniła Jurkowska

***

U mnie na wsi, gdy wracam ze szkoły
psy biegają obok stodoły.
Wokoło roztaczają się piękne widoki,
a na niebie latają sroki.
Dzieci biegają po łąkach zielonych,
polach i podwórkach.
Wieś tętni życiem.
Obok lasy pełne grzybów,
wydeptane ścieżki,
szlaki rowerowe
i potoki lśniące czystą wodą.
A kto na wsi nigdy nie był,
ten ciekawej przygody nie przeżył.

Płasiński Krzysztof, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 3 w Puławach
Opiekun: Aniła Jurkowska

Wieś

Wieś to łąki zielone,
pola kolorowe
i ludzie weseli .

Wieś to kraina,
gdzie głosy zwierząt
cisza omija .

Wieś to zapachy
łagodne i kojące,
kłótnie godzące.

Wieś to miejsce
magiczne i niezwykle,
tu rozwija się wyobraźnia.

Giza Sebastian, lat 12
Szkoła Podstawowa nr 4 w Puławach
Opiekun: Paulina Paciorek

Prawdziwa wieś

Płynie mała rzeczka,
Obok jest łąeczka.
Potem stroma dróżka,
W drzwiach stoi staruszka.

Domek jest skromniutki,
Lecz nie za malutki.
Macha babcia z okna mi
i śmieje się: „Hi! hi!”.

Miejsce to raduje mnie,
Mogę w nim bawić się.
Las, łąka, śpiew skowronka
Na wsi znajdę je!

Dlatego bardzo lubię wracać tu,
To moje miejsce jest.

Szczypa Amelia, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 4 w Puławach
Opiekun: Paulina Paciorek

Wieś jaką znam

Ulica prosta, lecz trochę krzywa,
Wiatr osty, lecz łagodny wieje
Ludzie wracają z kościoła w niedzielę.

Po prawej stronie droga wije się gdzieś w pole,
Po lewej domy, chatki, podwórka,
Dzieci biegają uszczęśliwione.

Na drzewie ptaki śpiewają o wiosnie,
Kwiaty kolorowe zakwitają,
Szumią brzozy i wierzy radośnie.

Gdzieś z daleka słyhać dźwięk dzwonka szkolnego,
Wzywający na pierwszą lekcję wszystkie dzieci,
Pięknego dnia poniedziałkowego.

W polu wesoty, donośny dźwięk się rozchodzi,
Maszyny pomagają pracowitym ludziom,
W ciężkiej pracy na roli.

Na bagnach natomiast inny dźwięk rozbrzmiewa,
Żaby z rana kumkają wesoto, i
Razem z małym świerszczem piękny koncert tworzą.

Bociany głodne w wodzie brodzą,
Śniadania szukają, a ryby przed nimi
W głąb na dno uciekają.

I oto Twój dom, Twoja ulica,
To wieś jaką znasz, każdy zakamarek,
Każdy Cię tu zna, i ty znasz każdego.
Nikt Ci tu nie żałuje słowa zycziwego.

Solan Urszula , lat 12

Szkoła Podstawowa nr 4 w Puławach

Opiekun: Elżbieta Pietrusik

Wspomnienie

Cicha spokojna za miastem schowana
nie ma jej na mapie, nielicznym tylko znana.

Nasza wieś..

Spowita mgłą poranną w rosie zatopiona,
słonko pieści promieniem sady, łąki ,pola.

Nasza wieś !

Tylko u nas zegara nie potrzeba
Czas wyznacza kogut, słońce ,oraz drzewa.

W oborze ryczy krowa, kotek spaceruje,
kura grzebie w ziemi ,piesek poszczekuje.

Nasza wieś !

Na polu rolnik z rana pole obsiewa,
na krośnie prządka przędzie piosenki piękną śpiewa.

Dzieci po łące na bosy biegają,
obok szumi strumyk , ptaki w głos śpiewają.

Nasza wieś ...

Tu znajdziesz spokój , duszy ukojenie .

Trzeba ją pokochać bo taka wieś to już tylko wspomnienie....

Nasza wieś.

Walaszczyk Kamil, lat 10

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun: Magdalena Słefanyszyn

Moja wieś

Na wsi kury i zwierzaki.
Obok duży las.
Obok lasu mały domek.
W nim mieszka mały Tomek
Z rodzicami.

Mama z tatą pracują
Na polu
Kombajnem jeździ tata
Mama robi ciepły obiad
Dla rodziny.

Tomek z Burkiem
Pilnują domu
Gdyż niema nikogo
W domu.

Na wsi zawsze super jest.

Pyska Aleksander, lat 10

Szkoła Podstawowa nr 6 im. Polskich Lotników w Puławach

Opiekun: Magdalena Stefanyszyn

Piękny sen o wsi..

Miałam wczoraj piękny sen
Śniąc w nim niczym na jawie
Obudziłam się wśród oceanu pól
Leżąc na młodej i miękkiej trawie

Podnoszę głowę i rozglądam się dookoła
Sama nie wierzę w to co widzę
Czy to jawa jest czy to sen...
Wokół mnie wieś piękna, kolorowa, wesota

Tu krowa trawę je ze smakiem
Tam źrebak koło klaczy wesota skacze
Kogut na płocie przywołuje kury
A kaczka za swoimi pisklętami głośno kwacze

Rolnik na polu wykonuje sumiennie prace
A z domu jego żona uśmiechnięta i wesota
Swoje dzieci na obiad smaczny woła
Przy jej krzykach pies chowa się do budy

Leżąc tak na młodej i miękkiej trawie
Obserwując wieś piękną i wesotą dookoła
Już sama nie wiem czy to jawa jest czy sen
Otwieram oczy a tu mama mnie do szkoły woła

Komorek Wiktoria, lat 10

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun: Magdalena Stefanyszyn

***

Na wsi życie płynie zwawo
Astry, bratki oraz róże
Zdobią twe podwórze.
Kot po płocie spaceruje
Przed Azorem się maskuje
Koń w oddali pole orze
Aby posiać dobrze zboże.
Kury, kaczki gdaczą sobie,
Żeby trawkę skrócić trochę.
Powietrze czyste na wsi mamy
Bo żadnych fabryk nie posiadamy.

Fabisiak Patrycja, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Magdalena S Stefanyzyn

Wieś

Wieś jest piękna pełna wdzięku, krajobrazu, łąk i lasów.
Są tam kurki znoszą jajka,
są też świnki, które rują.
Po podwórzu biega królik
i zajada sobie mlecz.
Gdzieś tam kaczki się pluskają
moczą piórka i pływają.
A w zagrodzie krowki muczą.
Tak wygląda nasza wieś,
ukochana polska wieś.

Bulzak Paulina, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 im. Polskich Lotników w Puławach
Opiekun: Magdalena S Stefanyzyn

***

Wieś była mała lecz piękna
były na niej wszystkie zwierzęta
dużo koni kilka świnek były
też kury, krowy i inne różne
śliczne i przeurocze zwierzątka
takie jak malutkie pieski
dopiero urodzone kotki i była też gospodyni,
która cieszyła się ze swoich zwierzątek.

Chojecka Maria, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Magdalena Stęfanyszyn

***

Tam śpiew ptaków,
zapach kwiatów, szmer strumyka.
Tam czas zawsze nam umyka.
Tam wspomnienie lata,
czas zabaw i psot.
Tam mijają wszystkie troski.
To wieś piękna i łagodna,
zawsze taka sama co dnia.

Krawczak Kacper, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Magdalena Stęfanyszyn

Wiersz o wsi

W zagrodzie wiejskiej żyją różne zwierzęta
kaczki ,świnie i kurczęta

słońce zawsze jaśniej świeci i
weselsze są wszystkie dzieci

ptaki pięknie tam śpiewają
ludzie chętnie ich słuchają

o poranku kogut pieje
a wieczorem wiatr szaleje

na wsi zawsze swojsko jest
piękna jest ta Polska wieś

Więtek Szymon, lat 10

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun: Magdalena Stęfanyszyn

Na wsi

Na wsi z rana kogut pieje
i od razu świat się śmieje.
Kura gdaka, piesek szczeka,
kotek aż na dach ucieka.
Wpadła gąska do chlewiku,
narobiła dużo krzyku.
Prosiak uciekł do sąsiada,
Dziadek za nim, trudna rada...
Trzeba szybko go ratować
nim się sąsiad zdąży zorientować.
Na wsi zawsze jest wesoło,
nikt nie nudzi się wokoło!

Krawczyk Karolina, lat 10

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun: Magdalena Stęfanyszyn

***

Jeżdżę sobie na traktorze,
a tam tata pole orze.
Mama kopie ziemniaki
i przesyła nam buziaki.
Siedzi babcia doi krowę,
a mój brat ćwiczy wymowę.
Na oborze siedzi kotek,
który ma na imię Lotek.
Filip huśta się w hamaku,
nie za dobrze Ci chłopaku?
Dobrze jest nam na Bramce,
cały dzień spędzamy w pizamce.
Jest to wioska bardzo mała,
w której mama sobie brykała.

Woźniak Wiktor, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Magdalena Stęfanyszyn

Wiejskie kaczki

Kaczka dziś w szereg dzieci zebrała,
Bo nad jezioro wybrać się chciała.
Tam małe kaczki w wodzie pływały,
Później na brzegu odpoczywały.

Łyjak Mateusz, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Magdalena Stęfanyszyn

Niezapomniana wieś

Tam daleko , tam na wzgórzu.
Jest ten cały piękny świat.
Tam gdzie czuć wolność i piękno.
Tak to mój świat – niezapomniana wieś.

Zieleń , czerwień i pomarańcz.
Zapach zmieszanych owoców i zbóż ,
Słońce , które oślepia i spokój , który słyhać.
Tak to mój świat – niezapomniana wieś.

Zimna woda ze studni , ochłodzi ciężkie dni na roli.
Mleko prosto od naszej krowy ukoi skwarne dni.
Zdrowe owoce i warzywa nakarmią nas.
Tak to mój świat – niezapomniana wieś.

Nasze pole , nasz sad to magii pełen gar.
Nasze zwierzęta , nasz las to czarów pełen gwar.
Nasze życie , nasza ciężka praca to bezcenna satysfakcja.
Tak to mój świat – niezapomniana wieś.

Szyszka Aleksandra, lat 10

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun: Magdalena Stefanyszyn

***

Jest takie miejsce na świecie, gdzie jest dużo różnych miast i wsi.
A ja ze wszystkich najbardziej kocham pobliską wieś
Tam trawa jest zieleńsza
Tam kwiaty są bardziej pachnące
Na każdej tutaj łące
Tam słońce bardziej grzeje
A wiatr w lesie nas chłodzi
By usłyszeć śpiew skowronka
Szum rodzinnych drzew
Tam zwierzęta są weselsze
Tam pola są piękniejsze
I nie żałuje swojego czasu
bo tam pięknie jest.

Rogalska Magdalena, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
opiekun: Magdalena Stefanyszyn

Wieś

Mam dwie krowy a kur pięć.
Jaka piękna moja wieś.
Kogut pieje dzisiaj z ranka.
A na grillu jest kaszanka.
Słońce całą wieś ogrzewa, no a w lesie pachną drzewa.
Więcej mi już nic nie trzeba...

Piotrowski Ernest, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Magdalena Stefanyszyn

Wieś babci

Jest takie miejsce na ziemi
Gdzie trawa bardziej się zieleni
Gdzie kwiaty są bardziej pachnące
Na każdej tutejszej łące
Gdzie słońce mocniej świeci
i grzeczniejsze oraz szczęśliwsze są dzieci
Gdzie ptaki pięknie śpiewają
a ludzie chętnie ich słuchają
Tu zające po polach biegają
Tu przepiórki gospodarzy
do żniwa swoim głosem
pięknie zapraszają
chodźcie żąć, chodźcie żąć.
Czy chcecie wiedzieć co to miejsce jest ?
To jest mojej Babci wieś.

Nowaczek Natalia, lat 10

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun: Magdalena Słefanyszyn

Wieś

Niedaleko od twojego miasta
Leży inna odmienna kraina.
Tyle razy mijateś ją bez zastanowienia
Przekonaj się jaka może być piękna.

Nie ma wieżowców i supermarketów
Ruchliwych ulic, zabieganych ludzi.
Tu na wszystko jest więcej czasu
I z niczym nie musisz śpieszyć.

Niebo jest bardziej błękitne,
Trawa bardziej zielona.
Las kusi wrzosem i grzybami
Łąka zapachem siana w letni poranek.

Zatrzymaj się na chwilę
Posłuchaj śpiewu ptaków,
co powróciły z dalekich krajów
Zmęczone wielkimi miastami i podróżami.

Ucisz swoje myśli i zamknij oczy
Wstuchaj się w subtelne dźwięki.
Zachwyc się rosnącym drzewem
Pochyl nad kwitnącym krzewem.

Tak wielu fascynuje się miastem
jego wielkością i rozmachem
Ale prawdziwie, naturalne piękno
Dostrzeżesz tylko będąc na wsi.

Sykuł Natalia, lat 10

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun: Magdalena Stęfanyszyn

Wieś

Wieś to takie miejsce,
gdzie wszyscy żyją w zgodzie.
Gdzie kłótni mało co,
jedynie raz na rok.

Tam miło czas spędzamy
i się dużo wygłupiamy.
Bo zabawa jest wesoła,
gdy się razem spędza czas.

Wieś nie tylko do zabawy,
a także do miłości.
Tu wszyscy się kochamy,
wyjątków tu nie mamy.

Przyjaciół tutaj sporo,
na pewno się ktoś znajdzie.
Przyjaźń tu mile widziana,
jeżeli tego pragniesz.

Zwierze jeśli chcesz,
to zawsze możesz je mieć.
Czy to pies czy kot,
to już jest twoja sprawa.

Mile widziani też są goście
czy ciocia czy babcia.
My z chęcią ich przyjmujemy,
i przyjemnie zaskoczymy.

Rodzina we wsi to jedna z najważniejszych rzeczy,
to miłość wszystkich do wszystkich.
Wszyscy mamy rzecz wspólną,
umiemy się kochać nawzajem.

W rodzinie mamy też rodzeństwo,
może jedno, może dwa.
Siostrę albo brata,
którzy o nas troszczą się.

Bo wieś to nie miejsce,
to my mieszkańcy!
Rodzina, zabawa, miłość, przyjaźń,
to najpiękniejsza w życiu chwila.

Kapłon Aniela, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Magdalena Stefanyszyn

Pobył w Baranowie

O pobycie w Baranowie,
Filip dzisiaj wam opowie.
Jeździłem tu traktorem,
ale niestety nie motorem.
Kopałem ziemniaki,
oraz sadziłem buraki.
Byłem nad pięknym Wieprzem,
jadłem swojską kiełbasę z pieprzem.
Złowiłem dużą rybę,
A u sąsiada wybiłem szybę.
Codziennie jeździłem rowerem,
u pana Wacka bawiłem się z ogierem.
Wyjazdy do babci są bombowe,
bo można nawet wydoić krowę.

Wawer Filip, lat 11
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Anna Stężycka

Zbędowice

Wieś, którą znam,
w sercu ciągle mam.
To wieś na Lubelszczyźnie,
myślę o niej jak o ojczyźnie.

Tam żyli moi przodkowie,
ogród zielony mają dziadkowie.
Tam słońce śmieje się do mnie,
zające skaczą radośnie.

To słoneczne Zbędowice,
kolorowych róż łąki.
Kocham moja wieś,
śpiewam na jej cześć.

Bachanek Hubert, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Anna Stężycka

Moja wieś

Wczesnym rankiem głos koguta , to najlepsza jest pobudka.
Kura gdacze, kaczka kwacze, gąska skubie trawkę, to drobiu
rodzinka.

Już z obory słysząc „muuuu”, a to krówka ma
Już mleczka chce nam dać.

Pies za płotem szczeka, słysząc go z daleka.

Na podwórku kotka każdy czasem spotka.

Mała świnka w chlewie mieszka

Za chlewikiem biegnie ścieżka, którą traktor jedzie w pole.

Seroka Mateusz, lat 11
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Anna Stężycka

Wieś jaką znam

Pola, lasy wokół mnie.
Sąsiad z psem odwiedza mnie.
Cisza, spokój – tak jest tam
To jest wieś jaką znam.

Wierziński Piotr, lat 11

Szkoła Podstawowa nr 6 im. Polskich Lotników

Opiekun: Anna Stężycka

Wieś jaką znam

Gdzieś niedaleko Puław jest taka okolica ,
Która od urodzenia mnie zachwyca.
Anielin to właśnie jest moja wioska
w której zabawa jest beztraska.

Tu sianem pachną łąki
I drzewa zdobią pąki.
Zielenią się wokół lasy,
Przez , które przebiegają rowerowe trasy.

Śpiew ptaków słyszeć wokoło,
A dzieci bawią się na łące wesoło.
W oddali słyszeć kaczki na stawie
I żabki co rechoczą w trawie.

Tam czas wolniej płynie,
bo życie jest piękne w tej krainie.
Odwiedzam wieś w każdej wolnej chwili,
Bo ludzie są tam przemili.

Jędrych Zuzanna, lat 11,

Szkoła Podstawowa Nr 6 w Puławach

Opiekun: Anna Stężycka

Wieś jaką znam

Wieś to kolorowa łąka.
Podwórko z głośnym szczekaniem psa .
Pianie koguta wczesnym rankiem.
Ukwiecony kwiatami ogród przed domem.

Wesołowski Dominik, lat 11,
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Anna Sężycka

Wieś jaką znam

Wieś- w blasku porannego słońca śmieje się,
starannie plącze kłosa zbóż,
powiewa delikatnie niczym biała zastona,
budzi do życia skoczne żaby oraz motyle.
Niczym ostoja natury, zapewnia bezpieczeństwo
i poczucie dumy.

Leszczewska Julia, lat 13
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun Beata Węglińska-Słowik

Wieś jaką znam

Wieś niczym piękność świata
Wieś niczym pani złotych pól
Pola te kłosami oplata
Niesie kolorowych kwiatów cud

Wieś moim i Ziemi życiem
Kwiatem i snem
Ona mieści się w sercu Ziemi
Daje jej oddech na wieki...

Kapłon Zuzanna, lat 13
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun: Beata Węglińska-Słowik

Wielobarwna wieś

Idę polną dróżką,
obok mnie łono natury,
w oddali widzę niewysokie góry.

Moje bose stópki
kaleczą się o suchą trawę,
lecz ja widzę w tym magiczną zabawę.

Piękne brzozy niczym panny młode
prezentują swą wspaniałą urodę.
Wiatr kołysze ich wielobarwnymi liśćmi,
dlatego nie mogę pozbiierać swych myśli.

Leżę na łące zielonej
i nikt mi już nie przerwie tej zabawy wesolej.
Czuję zapach cudnych kwiatów:
stokrotek, niezapominajek i oczywiście maków.

Idę dalej wzdłuż strumyka,
bo wieś nikomu nigdy drzwi nie zamyka.
Ona jest azylem ciszy i spokoju
oraz niezwykłą natury ostoją.

Rodzoś Dominika, lat 13
Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun Beata Węglińska-Słowik

W moich myślach

W moich myślach jest takie miejsce
Spokojne, ciche, bezszelestne.
Od czasu do czasu gdzieś rzenie słycać,
To dziadka kasztanek! Zaraz zacznie prycać!

Żółty dywan pokosem się kładzie.
Patrz! Tam jabłka czerwienieją się w sadzie!
Ale, cóż to za odgłosy?
Ooo! Z gniazda wyleciały osy!

Błyszcząca wstążka wije się w oddali,
Cicho wędkarze się rozgadali.
Ognista kula nieśmiało skrada się ku zachodowi.
Poczekaj! Nie odchodź! Nie jesteśmy gotowi!

Jeszcze nie teraz, jeszcze chwileczkę
Chcę tutaj pozostać- chociaż troszeczkę.
W maju..
W tym rajcu...

Sikora Daria, lat 13

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun Beata Węglińska-Słowik

Moja wieś

Wieś jaką znam
jest piękna i baśniowa, w niej
lasy, pola i jeziora.
Pola zbóż jak falujące morze,
lasy sosen niczym igły na stole,
a jeziora niby baśniowy ocean marzeń...
Tę moją wieś
znam od dziecka,
nie zamienię jej nigdy,
nawet na kawałek chlebka.

Kwił Anna, lat 13

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach
Opiekun Beata Węglińska-Słowik

Wiosna

Wiosna się zbliża dużymi krokami,
słoneczko mocniej przygrzewa.
Trawka się zazieleniła
i pączki wypuściły drzewa.

Wkrótce ptaki powrócą z Afryki,
rozlegnie się klekot bociana
i śpiew znanych ptaszków od samego rana.

Będziemy robić wiosenne porządki,
grabić trawę i siać kwiatowe grządki.
Biegać, śpiewać i skakać wokół,
będziemy witać wiosnę wesóło.

Lipnicka Oliwia , lat 10

Szkoła Podstawowa nr 10 w Puławach
Opiekun: Małgorzata Sijka

Moja wieś

Jest na świecie cudne miejsce,
gdzie przyroda budzi się,
szumią lasy, płynie rzeka,
jest to nasza wieś daleka.

Słonko tam grzeje i dmucha wiatr,
trawa przepięknie okrywa świat,
tam pies, kot, kogut czy kurka
jedzą z tego samego podwórka.

Kiedy lato przyjdzie pora,
w sadach owoców ilość spora,
dzieci zdrowo się chowają,
bo dużo swobody mają.

Kwiaty piękny widok dają,
a ptaki tam słodko ćwierkają,
miło płynie życia czas,
na wsi czeka na nas blask.

Gneciak Andrzej, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 10 w Puławach
Opiekun: Małgorzata Sijka

Moja wieś

Tam gdzie ptaki budzą ludzi,
Tam gdzie dzieciom się las nie znudzi,
Tam gdzie mile widziane są dzikie chaszczce,
Tam gdzie rosną lwie paszczce,
Tam gdzie moje serce zakwitło,
Tam gdzie było marzeń tysiąc i nie znikło,
Czy ktoś wie o czym wam opowiadam?
To moja wieś ukochana!

Chodacka Amelia, lat 10
Szkoła Podstawowa nr 11 w Puławach
Opiekun: Iwona Tureczek- Zakrzewska

Wieś jaką znam

Wieś to czarodziejka,
Córka matki Ziemi,
Co ziemia urodzi,
To wieś w skarb przemieni.

W rzece srebrne ryby,
Między fale wklada,
Gospodarstwo rolnika,
W zwierzęta obradza.

Sad owoców słodkich,
Jesienią wyczaruje,
Grzybami las zasieje,
Pola mgłą haftuje.

Dla poety i malarza,
Wieś jest ich natchnieniem,
Dla zmęczonych i chorych,
Ciała ukojeniem.

Wieś jest na obrazie,
W wierszu i piosence,
Rozwija nasz umysł,
Dba o nasze serce.

Cały czas czaruje,
Od zimy do jesieni,
Jak do niej przyjedziesz,
Ciebie też odmieni.

Lis Gabriel, lat 10

Szkoła Podstawowa nr 10 w Puławach

Opiekun: Małgorzata Sijka

U dziadków

Lubię te poranki, gdy za oknem skowronek śpiewa.
Postłucham tego zaproszenia –
pójdę dzień przywitać,
by chodzić po rosie bosymi stopami,
szukać dzikich poziomek i krzaczków z malinami.
Tu nie ma betonu,
asfalt w stopy nie parzy,
tylko zapach siana mam dzisiaj we włosach.
Chcę w sadzie u dziadka
rwać zielone jabłka,
z czerwonych czereśni
z babcią robić sok pyszny.
Z mym kochanym psem pobiegnę na łąkę,
znajdę tam motyla, świerszcza i biedronkę.
Tu jestem szczęśliwa...

Krysa Wiktoria , lat 8

Szkoła Podstawowa w Nałęczowie

Opiekun: Zofia Grzywacz – Piotrowska

Moja wioska

Jest takie miejsce magiczne, nieznanne,
ale w moim sercu wielkimi literami wpisane.
Droga prowadzi do niego kręta i zawijania,
po bokach starymi drzewami wysadzana.
I może gdzieś między nimi Kapturek Czerwony,
przed wilkiem chowa się wystraszony.
Na końcu tej dróżki, na polanie zielonej,
stoi domek niewielki, pobielony.
I choć nie jest z pierniczków, landrynek, cukierków,
to na jego widok robi się ciepło i słodko w mym sercu.
W okienku twarz babci pogodna i uśmiechnięta,
czeka ma mnie codziennie, jak na największe święta.
Kot przy nodze się łasi, ogonem leniwie motyle straszy,
które na skrzydłach roznoszą wspomnienie lata.
Chowam je nieraz do kieszeni,
i wyciągam, gdy przyjdą długie dni jesieni.
Tam dziadek mnie uczy jak patrzeć, by widzieć piękne kolory
jesieni.
Jak słuchać, by w ciszy usłyszeć muzykę lata.
I jak oddychać, by poczuć zapach słońca i trawy.
Nie jest to łatwe, ale dojdę do wprawy.
I tylko tu są takie rzeczy możliwe,
że krowy białe chmurki przyklejają sobie do kurtki.
I chodzą dumne, głowami potrząsając,
w towarzystwie motyli sprawy codzienne omawiając.
To moje miejsce jedyne i najpiękniejsze!

Durak Zuzanna. lat 7

Szkoła Podstawowa nr 10 w Puławach

Opiekun Anna Szyndler

Takie miejsce

Wyobraź sobie, jest takie miejsce
gdzie zimą śnieg jest bielszy od bieli
i bardziej puchaty niż obłoki na niebie.
Gdzie trawa zieleńsza, faluje na wietrze,
i chłodzi w środku lata, bose stopy mojego brata.

Wyobraź sobie, jest takie miejsce
gdzie słońce bardziej gorące co rano mnie budzi
łaskocząc złotym promykiem po buzi.
Gdzie cisza bardziej spokojna
kołysze na wietrze pajęczyn nici.

Wyobraź sobie, jest takie miejsce
Gdzie drzewa szumią, śpiewają.
I niczym anioły podczas majówki,
przytulają wszystkie roześmiane główki.

Wyobraź sobie, jest takie miejsce
gdzie w studni woda echem woła,
i chłodem wszystkich sprasza dookoła.
Gdzie biedronki na stokrotkach siadają,
i o marzeniach z pająkiem rozprawiają.

Wyobraź sobie, jest takie miejsce
gdzie wszystko ma swój czas.
To wioska mej babci i dziadka kochanego.
Tu nieopodal miasta mojego.

Szlendak Wiktoria , lat 7
Szkoła Podstawowa nr 10 w Puławach
Opiekun Anna Szyndler